

SEVERINUL

ZIAR POLITIC SĂPTĂMÂNAL.

Prețul abonamentului :

pe un an 8 coroane
 „ 1/2 „ 4 „
 „ 1/4 „ 2 „
 Prețul unui număr 20 fil.

Proprietar și redactor responsabil :

OCTAVIAN BORDAN.

Redacțiunea : Caransebeș, strada Constantin Borgia.

Administrația : Caransebeș, strada Paroaii 774.

Numărul telefonului : 44.

Manuscripte nu să înapoiază.

Noi și ei.

Cu gând curat și inimă neprihănită românească am început acest ziar aducând jertfe, câte nu aduce altă foaie românească, pentru mai buna lămurire a neamului nostru. Și am început a formulă, respective a preciza ființa și cadrele noului credeu politic nu izolați, ci fiindcă observasem, că marele public românesc se săturase de căciulirile către Viena, se săturase de neghiobia și nerostul politice de fraze, se săturase de acei naționaliști, cari în politică nu vedeau răsândirea unui viitor mai bun pentru neamul nostru, ci mijloc de a ajunge populari.

Câți studenți fără tragere la carte se aflau pe la universități, toți tinzind la ieftină popularitate, auziai numai, că au ajuns martiri naționali. Dacă un avocat vedeă, că nu-i merge bine cancelaria, iute țipă ca cel mai înverșunat naționalist și noua haină, în care se îmbracă, aduceă bani frumoși în cancelarie. Dacă un profesor eră incapabil a se distinge pe terenul științei, ori aceea i-se părea ceva prea migălos și anevoios, dacă voia să aibă vr'o bună situație în România, ori trecea la gazetărie, unde la orice fleac își atârna numele, ori tindea să ajungă martir național și trecea dincolo, unde se puneă în posturi grase.

Poporul, pe contul căruia vânau domnii sinecuri și popularitate, habar n'avea. Zi de zi eră îndopat de gazetele, prin cari lihniții după slujbe și popularitate căutau să se pricopsiască.

Că s'a putut continua această *ocupație rentabilă pentru anumiți domni* atâtea decenii, e a se atribui numai inculturei, în care preținșii nostri conducători și așezăminte culturale ne-au lăsat neamul. Așezămintele noastre, *domnii de român*, foarte puțin s'au interesat de popor.

Rar va fi neam, la care să se mai găsiască atâta îmbulzeală după popularitate, atâta muncă publică neserioasă făcută numai *pentru ochii lumii*, câtă aflăm la noi.

Întreaga viață politică la noi îți făcea și lasă impresia unui târg plin de precupeți, cari pe tonuri diferite cu vocea ridicată caută să vândă principii care de care mai extravagante, îmbătând poporul cu coloarea și eufemismul frazei.

Ulciorul merge la apă însă până se sparge. Veni nemulțămirea generală, care cereă fapte. Donchișoții demascați cu furie nebună se răpustiră asupra acelora, cari cereau dela ei și muncă serioasă. Dar opinia publică contrară crescă și luă dintr'odată proporții, la cari ei nu se asteptau. Adecă *unii* se asteptau. Dintre acei, cari azi profesază politica botezată naționalistă sunt mulți, cari ei însiși nu-s mulțămiiți cu *felul* acestei politici. Se tem însă să o spună, că-și pierd popularitatea. Cine trădează deci interesele neamului, noi sau ei? Noi răsăriți ca și ecoul acelei opinii publice, care *pretinde muncă pentru popor*, am căutat să ne luminăm poporul.

De aceea oare ne aruncă 'n față precupeții de principii vechi dela Brașov atâtea bârfeli? Noi și cei ce s'au însoțit cu noi putem dovedi, că am muncit pentru neamul românesc. Ce bine au făcut neamului nostru acei sihastrii politici, cari nu țin cont, că azi suntem în 1908, nu în 1848, dar nici în 1867? Ei și cu ortacii lor din dieta țării prin nizuința lor de pricopsire personală prin politică, dau-și samă, cât rău și pentru câtă vreme au făcut neamului nostru prin șolomonăritul lor politic.

Doar mai zilele trecute Pithia lor, dl Mocsonyi, le-a spus în față tuturor preținșilor naționaliști, că zadarnica lor

muncă e o luare în deșert a intereselor neamului nostru, că *ei* n'au lucrat nimic pentru popor, iar ce au făcut, rău au făcut. Contrar principiului, că „Românul tace și face“, *ei* au sbierat, dar n'au făcut nimic spre binele poporului.

* * *

Ne pare foarte rău, că în o foaie românească și că un gazetar român poate scrie așa gugumănie. „*Lupta*“ într'unul din numerii trecuți, poate în lipsă de material a scris, că *bureții, că bostanii sunt animale*. Acum vedem, că de fapt ar fi lipsă de o oarecare școală pentru gazetari, căci dacă ar fi fost, fie cineva cât de aproape de modestul măgar, totuși cu mintea sănătoasă e cu neputință ca să scrie atâtea prostii.

Din microcosmul lor fac macrocosm sau ca să ne înțeleagă și cei dela „*Lupta*“: *ei* cred, că toată lumea o pot judeca după sine însuși.

Și-apoi un astfel de organ are pretenția de a răspândi cultura, la care lucră creeri de specie animalică așa de inferioară?

Un strigăt de

Un strigăt de durere. Dintr'un sătuleț ascuns al graniței noastre a străbătut în timpul din urmă un glas de durere. A fost glasul poporului năcăjit, a fost glasul poporului dornic de o soartă mai bună? Nu. A fost un glas de desnădăjduire al unui om certat cu lumea și certat poate și cu sine. A fost glasul lui Dr. Ion Sirbu dela Rudăria.

Cunoaștem multe strigăte. De multeori răsună strigătul poporului, la care datori suntem să reflectăm, să-l ascultăm și dacă strigătul de durere e motivat, să căutăm lecuirea. Este însă și câte un strigăt, ca al celui din poveste, care îmbrăcase pelea de leu și cu glasul său voia să sparie lumea. La astfel de strigăte e păcat să dăm auz, să ne perdem vremea scumpă cu strigătul fiecărui om desperat.

Cu strigătul lui Dr. Ion Sîrbu ne vom ocupa, ca să arătăm poporului în toată golătatea lor pe acei oameni, cari în timpul din urmă au îmbrăcat haina milostiveniei și cu cuvinte seci, cu fraze voiesc să ajute poporului, iar pe cei harnici, pe cei ce cu fapte răspund la durerile poporului voesc să-i sparie cu câte o piele de . . . leu.

Cine ești? De unde ești? Cine este acel Dr. Ion Sîrbu, care în chipul bălaurului cu mai multe capete, din când în când ridică ridică câte un cap, ca să fie văzut și auzit și să fie băgat în seamă de popor? El este dela Rudăria. A ajuns la etatea aproape de 50 de ani și nu se poate fâli cu alta, decât că e din satul marelui general Doda. Atâta tot și nimic mai mult. Până acum doi ani lumea românească nu știa de existența acestei ființe curioase. A stat la Rudăria, a mâncat mălaiul tatălui său, din când în când a făcut câte o săritură spre România și când țaranul amărât se abătea pe la casa tatălui său ca să ceară dela învățatul naționalist sfat la un caz de durere, el, înflăcăratul naționalist, el binevoitorul poporului, el născutul în satul generalului Doda, el îl aruncă pe țaranul năcăjit afară cu cuvintele: „Tata nu m'a dat la școală, ca să învăț pentru voi“.

De doi ani îl cunoaștem. Acum știm cine e. Este un om care fuge de muncă și ar dori să străbată prin lume cu cuvinte, batjocorind pe unii și pe alții. Cu calumnie și-a câștigat lauri. El învățatul neprihănit avea un bun om la București. Era profesorul Iorga, carele i-a dat pânea. N'a fost vrednic de ea, n'a stat la București, unde intrase în pâne, ci a fugit acasă la Rudăria. Cum să poată el trăi fără satul lui Doda și fără sfatul surorilor? Cum s'a purtat fața de binefăcătorul său? Cum a răsplătit acest om bună-

tatea dlui Iorga, pentru că l-a pus în pâne? Iată cum. A scris o carte, în prefață a spus că cu tipărirea cărții a mântuit zestrea surorilor și că cu atât mai sigur să fie de bunăvoința dlui Sturza și al factorilor hotărâtori la împărțirea premiilor a dat cu noroi în binefăcătorul său dl Iorga, a numit pe fostul șef de oficiu canalic și a câștigat un premiu. Dl Iorga s'a ocupat în „Sămănătorul“ cu dl Sârbu și și-a încheiat scrisorile cu următoarele cuvinte nu prea măgulitoare pentru eroul nostru îmbrăcat în piele de leu: „Mai bine îmi tai mâna din cot, decât să o mai întind dlui Sârbu“.

Înainte de doi ani născutul în satul generalului Doda prin surprindere a ajuns candidat de deputat. Toată lumea a zimbit. Oamenii și-au făcut datorința și el și-a câștigat renume, a fost scos din Rudăria și purtat printre popor, deși fără sfatul surorilor nici unde nu s'a dus. Și față de cei ce au ținut în el sufletul, față de cei ce au căutat să-l ridice s'a purtat ca față de dl Iorga. După alegere a dat în dreapta și în stânga cu săgetele lui calumniatoare. Cei luați la țintă au trecut pe lângă Dr. Ioan Sîrbu cu un suris compătitor și vor fi gândit și ei la cuvintele dlui Iorga. După alegere s'a retras din nou în vizuina sa din Rudăria și nu și-a mai bătut capul cu năcazul poporului.

Acum din nou și-a ridicat capul. Au sosit alegerile pentru Congres. A crezut momentul potrivit să se ridice, să ajungă în cel mai înalt sfat al bisericii. Poporul i-a cunoscut firea, i-a cunoscut dragostea pentru afacerile publice, i-a cunoscut dragostea pentru biserică și i-a dat peste cap. La pus la locul, ce i-se cuvine. I-a spus românește, că de prânzit a prânzit, dar de cinat nu va mai cina pe contul bunului popor românesc.

I-a arătat poporul, că oamenii conduși la loznica: „La plăcinte înainte, la război înapoi“, și-au pierdut încrederea poporului. — Pe grăniceri azi nici Sîrbu nici alți oameni de soiul lui nu-i mai poate ademini cu cuvinte goale, ce din coadă au să sune, pentru că poporul a ajuns la cunoștința adevărului, își cunoaște pe binefăcătorii săi, știe cine lucrează cu fapte pentru binele său.

Acum strigă Dr. Ion Sîrbu. Strigă în gura mare și caută să împrăste. Pare că e o nefericire pentru biserică și popor că el n'a fost ales. Dar el nu numai strigă, ci și calumniază. Cum să nu strige, cum să nu se jeluască — mă rog — când el, candidatul de deputat naționalist la ultimele alegeri a fost biruit de un candidat fără carte. Ce rușine pe capul nostru, că un om ca Dr. Ion Sîrbu a fost biruit de un cărămidar fără carte. Trebuie să ne ascundem de rușine.

Cine este acel cărămidar fără carte? Alesul poporului la alegerile congrsuale a fost dl Z. Miulescu. Este unul dintre cei mai harnici comercianți români din granița militară, care prin hărnicia sa și prin talentul său comercial și-a adunat ceva avereși apoi s'a gândit la întreprinderi mai mari. Prin Almaș a concentrat toate întreprinderile în mâna sa și a făcut o fabrică de cărămidă, ca poporul să nu fie silit a alerga la Chichinda după cărămidă; prin întreprinderile sale a dat pâne poporului, l-a învățat la muncă cinstită, iar în timpul din urmă, ca să scoată poporul din ghiarale cămătarilor, a înființat în satul său Pervova o cassă de păstrare, care prosperează foarte bine și ajută poporul. Ba mai putem spune, că acest cărămidar fără carte al dlui Dr. Sîrbu de timp îndelungat este membru în reprezentanța comunității și pentru hărnicia sa a fost ales membru în comitetul Comunității de avere, ales nu pe timpul

FOIȚA.

TU N'AI IUBIT.

(Urmare).

— Îmi aduc aminte, îmi aduc aminte! zise repede Daniil, și inima-i bătea tare în piept.

În salonaș nu eră nimeni; o umbră mare stăpâniă colțurile. Se lăsă pe un scaun lângă masa din mijloc, cu limba dintr'odată amuțită, pe când văduva așezată de cealaltă parte, și ea neliniștită, așteptă, cu mâinile încrucișate pe piept, cu ochii triști spre el.

„Iată de ce-am venit... zise deodată Daniil, — și femeea tresări. Dumnevoastră aveți o fată...“

Inima-i bătea iute; și umbra din jur creștea.

„Da, am, răspunse văduva încet; atâta copil am...“

Și deodată tânărul se simți iar gata să înfrunte lumea, în juru-i par'că se făcu limpede și zbuciumul lăuntric conțeni.

„Iată de ce-i vorba, zise el hotărât, și zimbi. Eu am văzut de câteva-ori pe domnișoara... Nu știu, dacă ea a băgat în samă... Ș'acum aș vrea s'o cunosc, aș vrea s'o văd... Cred că nu vă supărați... N'am trimis rude, fiindcă n'am, nici babe, nici nimic... Am venit mai bine eu singur...“

Se oprî. Văduva tăcea, privind înainte,

cu ochii ațintiți, cu obrajii dintr'odată isbiți de un val de sânge.

„Domnule Macovei, zise ea deodată, eu nu te cunosc, eu numai am auzit de dumneata, am auzit mult de bine, toată lumea te laudă... Dar dumneata ce vrei?... Eu sunt o biată femeie săracă... Natalia n'are nici o zestre... nimic... Mai bine nu ne-ai turbura pacea...“

— Cucoană, zise răs-picat Daniil, ridicându-se în picioare; dumneata ai auzit de mine, dar nu mă cunoști... Dumneata atâta copilă ai... Nu ți-ar părea bine să mai ai ș'un fecior?...“

Glasul lui sfârși moale, cu o înmlădiere neobișnuită. Și văduva își lăsă dintr'odată capu 'n piept și începî a plânge.

„Să mă duc să chem pe Natalia! zise ea, suspinând. Să mă duc s'o chem! Ah! domnule Macovei, domnule Macovei... Nu știu, eu nu știu ce să fac... Ce poate un cap slab de femeie?... Eu nu știu nimica... Eu nu-s deprinsă cu lumea, n'o cunosc... Ar trebui să mă sfătuesc cu rudele... Domnule Macovei, să-ți fie milă de noi și de necazurile noastre...“

Daniil se apropie, îi luă mâna și i-o sărută. Dar i-se părea ciudată înduioșarea bătrânei.

Apoi, când rămase singur, iar îl cuprinse neliniștea. Începî să se plimbe prin odaie, privind în neștire la lucrurile grămădite pe etajere, în colțuri, la covorul de jos, la por-

tretele de pe pereți, pe cari nu le vedeă; iar cu urechia ascultă, în odaia de peste săliță, un svon de glasuri, din cari deosebiă o înmlădiere dulce, argintie, un glas de înger, și o plângere înceată, o adiere de durere, în care cunoscu glasul văduvei. Se gândi la hotărîrea, pe care o luase așa, în pripă, la focul care-i clocotia în piept, zimbi ca într'o suferință, și se întoarse: ușa se deschisese, fata îl priviă aproape, dreaptă, într'o rochie stânenie deschisă, cu ochii mari lucind sub cununa grea de păr negru. Mama intră furisându-se par'că, în urmă-i.

„Domnul Macovei...“ zise ea încet, cu glasul istovit.

Fata zimbi, întinse mâna.

„Dumneata ești domnul Macovei?... zise ea limpede, cu glas dulce. Nu știam că dumneata ești domnul Macovei, dar te cunosc... Poftim stai...“

Se așezară pe scaune, tăcură. Vântul se strecură fășâind pe la geamuri, o sclipire de fulger tresări în norii serii.

„Să mă duc s'aduc lumină și să pregătesc dulceața“, zise bătrâna.

Se sculă și ieși.

Rămași singuri, tinerii se priviră o clipă. În pieptul lui Daniil clocotiau cuvinte arzătoare; toată turburarea lui din nopți de nesomn, veniță repede, îngrămădită la un loc cu focul tinereții târzii, cu puterea adâncă, nebună, a primăverii, toată dragostea înlăntuită de ani, acum stă gata să se reverse.

dului Burdia, ci în timpul, când factor la comunitatea de avere era protopopul Orșovei, dl Mihail Popoviciu. Cum de nu i-a făcut și dlui protopop Miloș, marele protector al dlui Sirbu, rușine să stea la o masă și să conducă împreună cu un *cărămidar fără carte* Comunitatea de avere.

Ne plângem zilnic, că suntem săraci și că n'avem clasă mijlocie, industriași și comercianți. Toate foile românești îndeamnă poporul să pună mâna pe *plugul de aur*, adică să îmbrățișeze meseriile. La alte popoare clasa comercianților și meseriașilor se bucură de cea mai mare vază, ba dat ni-a fost să vedem în timpul din urmă, că și Maiestatea Sa ridicat pentru hărnicia sa pe un măsar din Budapesta la rangul de *consilier de curte* cu frumosul titlu de „Ilustritate“.

Așa se cinstesc comercianții și meseriașii la alte popoare, iar la noi vine câte un *ignorat*, care în toată viața sa n'a ridicat nici o petricică pentru poporul român, care n'a fost capabil să ocupe un oficiu public, carele s'a îngrozit de munca serioasă și plină de amar legată de un oficiu public, unde omul harnic își poate arăta *caracterul și hărnicia*, ci s'a retras la sat, trăește în nepăsare și nelucrare și în ignoranța sa fără păreche are nerușinarea să numească pe un cinstit comerciant, pe un brav fiu al poporului și patriei „*cărămidar fără carte*“. Rușine!!

Fostul candidat de deputat naționalist la ultimele alegeri dietale să jeluește, că pentru alegerea dlui Miulescu s'ar fi lucrat, și nu observă, că el singur a căzut în același păcat. Dar el singur ne spune, că înainte de alegere a cutreerat toate satele din cercul său (sic!), cerșind sprijinul oamenilor, *unii însă l'au mințit*. Dl Miulescu n'a umblat prin cerc, dar ce a cătat dl Sirbu prin comune,

dacă DSA este atât de însuflețit pentru constituția bisericească și pentru alegerile libere? Au prezența lui prin sate nu este o agitare și corteșire în cel mai strict înțeles al cuvântului. Ba se mai dimita a afirma, *că unii l'au mințit*. Dar ce ar fi avut să facă bietul preot de mila lui, văzându-l cerșind dragostea, decât să-i promită, ca să scape de el. Dl Sirbu nu știa cel puțin atât, că mai mult decât *nemodestie*, să te duci în casa altuia și să-i storci promisiunea pentru persoana proprie?

Ridicol devine *fostul* candidat de deputat naționalist când își ridică *glasul* și protestul său public în contra tuturor alegerilor din granița militară, „*doar sunt nu mai puțini de 10 deputați, voturi de însemnătate în anumite împrejurări*“. Cât de mult schiopătează logica dlui *fost* candidat de deputat se vede din împrejurarea, că în cele 10 cercuri din granița militară în 8 cercuri au fost alegeri unanime, fără contra-candidați și numai în cercul său și în al Bozovicului s'a dat lupta, care s'a isprăvit cu tăierea capetelor de bălauri. Sau îi pare rău celui dela Rudăria că la „*amintite împrejurări*“ nu poate lua parte? Vine vorba: „*La plăcinte înainte.....*“

Încă odată afacerea dr. Badescu.

„Drapelul“ din Lugoj și-a ținut cuvântul și de fapt a revenit asupra *afacerii dr. Badescu*. În nrul 137 se ocupă cu această afacere în articolul de fond și cu o vehemență de om furibund se aruncă asupra eroilor nevăzuți și închipuiți, așa că cetind acest articol, îți reappare în majestoasa sa

splendoare eroul nemuritorului Cervantes.

Se supără ciracul dela Lugoj, că un for bisericesc a decis așa, dupăcum pretinde legea. Și ciracul este numai tipul conglumerațiunii de indivizi de felul său, cari nimic nu au sfânt înaintea lor, decât numai interesele mârșave de clică. Îndatăce-și văd atăcate aceste interese, sar cu toții ca mușcați de șerpe și dau alarmă în lume. Ei bine, acești oameni nu respectează nici chiar convingerea de judecători a oamenilor, chemați, în virtutea legii, să-și spună părerea.

Consistorul metropolitan din Sibiu este forul suprem judecătoresc în biserica noastră și ca atare nu se poate demite, ca la judecarea uneia sau altei cauze să se conducă de considerațiuni personale, pentru că în cazul acesta ar știrbi autoritatea și serioșitatea acestui înalt for. Cine deci dubitează în serioșitatea hotărârilor aduse de forul acesta judecătoresc, comite un atac josnic contra instituțiunii ca atare. Dar ce le pasă ființelor de felul ciracului dela Lugoj, carele niciodată n'a servit interese generale, ci și-a oferit *convingerea* sa tuturora, dela cari a crezut, că poate stoarce ceva, pentru a-și susține amărâta sa existență. Astfel de ființe nu au nimic ce pierde înaintea oamenilor de omenie.

În articolul, de care vorbim, se dă

Gingașă, sprintenă, o frumusețe de vis, un suflet pe care-l bănuia cald, tremurător, — ființa, care a lui trebuia să fie, stă aproape, lângă el; și erau singuri, în liniștea odăii, în înfiorările vântului de afară, singuri, cu inimile bătând, aproape unul de altul, aduși de grozava putere a întâmplărilor, pe care n'o bănuiau, dar care-i mână neînvinșă unul spre altul, care le amestecă sufletele turburate, ca pe două ape venite din depărtări, în aceeași matcă veșnică.

„Domnișoară Natalie. . .“ șopti Daniil greu, șuerător. Întinse brațul, îi apucă mâna albă, mică, răcită dintr'odată, par'că tot sângele din ea fugise spre inimă, o trase încet spre sine, o sărută cu buze înfiorate. Degetele tremurără deodată; fata tresări, își trase iute mâna.

Și fără cuvinte stătură, privindu-se lung prin întunerecul, care crește. Vorbele, cari se frământau în Daniil, cari erau gata să-i năvălească ca un roiu pe buze, să lămurească simțirea grozavă care-l zguduise, se răspândiseră par'că în jurul lor, într'un fior prelung, par'că răspundeau murmurului vântului de afară, deslănțuirilor din întunerecul crescut, care se lăsase pe pământ.

„Domnișoară Natalie...“ Atât putu rosti iarăș, rar, cu greutate.

Un fulger mare, o pânză orbitoare de lumină scoase ca din pământ livada din fața ferestrei, umplu de o lumină albă, crudă, întreaga încăpere, — și amândoi se văzură

albi ca varul, cu ochii mari, în singurătatea odăii; și Daniil simți și în sufletul lui tresărirea aceea adâncă a vijeliei. —

Dupăce bătrâna, cucoana Vochița, a adus lampa, dupăce a dat dulceață musafirului, începă să se tângue pentru năcazurile, cari o impresuraseră în lumea aceasta. De bărbat n'a avut parte, s'a dus încă tânăr din lumea asta. Singure au rămas, mama și fata, cu două rânduri de case, alături de aceea în care stăteau, cu un venit mic din chirie, cu un venit, care le ajută să o ducă de azi pe mâne.

Vorbiă cu glas tânguitor, se opreă o clipă și privi pe Daniil, apoi i-se umpleau ochii de lacrimi. În toată ființa ei eră o nedumerire mare, o teamă, o frică a omului slab, care dă peste ceva neobișnuit, care-i scos din văgașul monoton al vieții.

Iar Daniil le vorbiă despre viața lui singuratică, despre moșioara ce aveă, despre hotărîrea lui de a se așeză și a se gospodări de-al-binelea, pe când fata cu ochii adânci, cu bărbia în palma stângă, cu cotul pe masă, îl privi ca într'un vis, cu sufletul învăluit de simțiri noi, cu mintea plină de gânduri grele.

Afară, după un ropot iute de ploaie, furtuna se depărtase și, prin ferestre, acuma se zăria o noapte limpede, albastră ca sineala.

Bătrâna ieși iar pentru un răstimp. Iar rămaseră amândoi singuri. Fata zimbă, îl privi drept în ochi, fericită, — și fără să știe cum, dintr'odată începă a-i vorbi despre ră-tăcirile lui prin strada aceea liniștită și lătu-

ralnică, despre mirările, despre prepusurile ei, despre o mulțime de lucruri, cari zăceau cu câteva clipe mai înainte în întunec și n necunoscut și cari acuma isvorau, tresăreau la viață, adunau privire cu privire și amestecau suflet cu suflet. Dar gingășiile acestea de vorbe, gluma ușoară a fetei, păreau neobișnuite lui Daniil. În inima lui nu eră decât o dorință neînvinșă când privi pe fată, — și vorbele i-se păreau ceva de prisos. —

Apoi, după aceea, lucrurile s'au pus repede la cale. Rudele cucoanei Vochița s'au cam speriat la început, auzind despre felul grabnic cum, așa, nitam-nisam, domnul Daniil Macovei a făcut cunoștința fetei și cel dintâi pas spre căsătorie. Dar pe urmă au răs cu toții despre această călcare a vechilor obiceiuri, s'au împăcat, cu un mare respect pentru acest om bogat, tare, care trăise singuratic, căruia nu-i păsă de nimeni, și care putea să-și facă gusturile, cum înțelegea, la urma urmei. — Și nunta s'a hotărît în scurt.

Primăvara aceea a fost un farmec neîntrerupt pentru Daniil. Sărbătoarea nunții a trecut aproape neobservată; trăind par'că în afară de lume, afară din orașel, în casa largă, în via, în livada întinsă, în „Castelul Iubirii“ lor, cum zicea Natalia, se îmbătau ca de un vin vechiu de dragostea lor, de tinerețea, care clocotea în ei, de primăvara, care puneă în juru-le o strălucită sărbătoare, un fior prelung de bucurie, o armonie de cântări arzătoare.

(Va urma)

expresiune îngrijorării, de cari sunt cuprinse *cercurile* din Lugoj, că prin întârzierea întăririi alesului episcop din Caransebeș se știrbește autonomia noastră bisericească. Da, acum o văd și Lugojenii, dar atunci, când în corporațiunile bisericești li-s'a arătat, că tocmai aceia, pe cari dânșii îi iau în apărare cu atâta cinism, tocmai aceia sunt, cari în modul cel mai nerușinat au subminat autonomia bisericii noastre. Și la toate aceste descoperiri triste „*Drapelul*“ n'a avut nici un cuvânt. Oare nu *Badescu* e referentul senatului bisericesc dela Consistorul din Caransebeș, care a lăsat, ca tractul protopresbiteral din *Vârșeț* să nu se întregiască timp de peste 10 ani, oare nu *Badescu* a ținut pe nepotul gazdei sale 12 ani într'o comună bisericească de frunte ca administrator; oare nu acest referent nu face nimic, ca să se întregiască parohiile devenite vacante cu câte 4—5 ani de zile mai înainte. Despre amânarea întregirii protopresbiteratului din *Bogșa* n'are „*Drapelul*“ și lugojenii nimic de zis și în toate acestea nu văd nici o știrbire a autonomiei noastre? Toate aceste fărâdelegi nu bat la ochi. Și apoi ce să mai zicem de celelalte legioane de călcări de legi, ce se comit din partea acelor, pe cari îi menagiază, cei ce s'au pus în serviciul cauzei comune.

Dar ad rem. Să ne ocupăm cu afacerea *Badescu*. Pe acest individ îl ridică ciracul din Lugoj până la al treilea cer. Nici nu-și poate omul închipui individ mai perfect, ca și cum e prezentat *dr. Badescu*. „Funcționar conștient și de o hărnicie fenomenală, om de caracter și bărbat integru în toate privințele“. Va să zică perfect până la culme. Nici chiar ciracul nu-l poate întrece. Despre hărnicia fenomenală a lui *dr. Badescu* se poate ori-și-cine convinge, care se va interesa de activitatea, ce a dezvoltat-o acest funcționar timp de 12 ani în calitate de referent școlar. Trecând la senatul bisericesc, ne-a lăsat școalele în cea mai mare decadență, iar institutul pedagogic l'a nimicit cu totul, așa că harnic trebuie să fie cineva, care ar îndrăzni să se apuce de ridicarea acestor instituțiuni din decadență, în care le-a adus acest funcționar de o fenomenală hărnicie. Dar mai bine se poate convinge opiniunea publică

de hărnicia acestui individ, supranaturalizat de amicii săi lugojeni, dacă-i va urmări activitatea, dezvoltată pe terenul pur bisericesc, ca asesor la senatul bisericesc. N'are decât să cetească rapoartele acestui senat, prezentate în fiecare an sinodului eparhial și se va convinge despre îngrozitoarea decadență, unde a adus acest fenomenal om biserica noastră. Cât despre caracterul curat, ce i-se atribue susnumitului, e deajuns ca să amintesc împrejurarea, că acel om, care lasă să se uște pe caracterul său acuze de felul, de cari s'au ridicat atât în publicitate, cât și înaintea forului său superior, despre acela nime nu mai poate zice, că e un caracter integru, pentru că acest caracter atăcat și murdărit fiind, cel, cărui i-se atribue, nimic n'a întreprins, ca să-l curețe de aceste murdării. „*Drapelul*“, sau mai bine zis ciracul, aruncă la fraze, fără ca să cunoască însămintatea lor.

Contra lui *dr. Badescu* s'au ridicat grave acuze din partea avocatului *dr. Nicolae Ionescu*, care, independent de cercetarea făcută din partea ministrului, și-a formulat și înaintat acuza sa forului competent. Cine susține deci, că dl *dr. Nicolae Ionescu* e un inconștient, acela sau că e un nebun, sau că e un miserabil de cea mai ordinară specie. Oare de ce nu răspunde *dr. Badescu* la acuzele avocatului *dr. Ionescu*? Și de ce nu răspunde tot cu acuză — la forurile criminale? De ce *dr. Badescu* s'a apărat cu mâni, cu picioare contra punerii în curgere a cercetării în contra sa, afirmând că a intrat în vigoare prescripția. Oare oamenii de omenii cu prescripția se apără când e în joc omenia, caracterul lor integru? Dl *dr. Nicolae Ionescu* a fost conștiu despre urmările grave, care ar fi putut avea acuza sa, dacă aceasta n'ar fi fost bazată pe fapte, și dacă afirmările sale nu le-ar fi putut dovedi cu martori. *Dr. Badescu* însă nu numai că n'a urmărit pe acuzatorul său, ci a stors dela Consistoriu hotărârea, prin carea i-se interzice ca să înceapă proces criminal contra dlui *Ionescu* și contra foilor, în cari a fost timbrat. Și de ce aceasta? Doar pentru că e preot? Dar oare episcopul catolic *Páry* n'a dus înaintea legii pe calumniatorii săi? Da, i-a dus, pentru că s'a simțit cu-

rat și n'a avut de ce să se teamă, că eventual acuzele, ce i s'au adus, s'ar adevăra și atunci rușinat ar fi rămas înaintea lumii. Oare tot așa e și cu *dr. Badescu*, oare tot așa de curat să simte și *DSa* în fața acuzelor, ce i-s'a adus? Dovedească-o.

„*Drapelul*“ voește astfel să prezinte lucrul, ca-și-când în fața acuzelor ridicate contra dânșului, *dr. Badescu* ar fi cerut deschiderea procedurii disciplinare. Afirmarea aceasta e o minciună sfruntată, pentru că *Badescu* nu numai că n'a făcut-o aceasta, ci prin antișambare pe la fiscul consistorial, precum și pe la ilustrul său patron, *Tit. Hațeg* a pus toate petrite în mișcare ca să se sisteze procedura. Cine cere contra sa deschiderea procedurii, acela nu se apără cu prescripția, ci dă curs liber acuzei, ca aceasta să treacă prin toate fazele prescrise prin lege. Iată deci că „*Drapelul*“ prin minciuni și intervertiri voește să-l prezinte pe *dr. Badescu* într'o înfățișare falsă, seducând publicul și opiniunea publică. Cât despre valoarea satisfacției, ce a primit-o *Badescu* din partea Consistorului, ar face foarte bine „*Drapelul*“, dacă ar întrebă pe un membru al Consistorului, care e foarte aproape de dânșul, și care trece de un bărbat greu, că ce a zis și cum s'a exprimat despre satisfacția aceasta. Dacă l'ar întrebă pe acest greu și serios bărbat lugojan ar auzi că: *această satisfacție înșamnă moarte pentru Badescu și blamare pentru Consistor*. Iată deci devoțioasa admirațiune, amintită de „*Drapelul*“, reduce la adevărata sa valoare. Iată înșemnatatea și valoarea frazelor aruncate pe hârtia răbdurii a „*Drapelului*“, de a căror nebună esagerare trebuie să se rușineze chiar și eroul, încărcat cu ele.

„*Drapelul*“ și oamenii de bine trebuie să o știe, că nu cu lustruirea esternă și nu cu splendoare seducătoare, produse prin manuirea desteră a frasiologiei se pot salvă afacerile noastre bisericești, grav compromitate din partea unor scandalogii; nu prin astfel de mijloace se poate rezolva criza, din care numai astfel putem scăpa, dacă oameni serioși, cumpătați și cu scaun la judecată își vor pune munca lor în serviciul bisericii, salvând prin aceasta o instituțiune, nouă atât de scumpă. De sine se înțelege, că din această

MOBILE de tot felul, mare asortiment cu prețuri moderate
se află la **George Frohnmeier**, mă sar

DEPOSIT:

Caransebes, Str. Principala
în Casa Diecezana

cinstită și serioasă asociere a oamenilor de bine trebuie eschisă banda miserabilă a acelor elemente lugoșene, cari prin apucături și seduceri mișlești ne-au adus biserica în stadiul, în care se află de prezent. Iar de lătratul ciraclului nime să nu se lase abătut dela munca cinstită.

GLOSE.

Cam de mulțor a început la noi a se desghetă cumplita iarnă
. numai chestia întăririi episcopului nu mai desghiață.

* * *

La noi în biserică nu-i papă, deși cine ne-a ferit de *papălapte*?

* * *

Agatha Bârsescu și-a amânat debutarea în Caransebeș până la festivitățile de instalare ale episcopului, așa se scrie.

Un candidat s'a interesat apoi de ce? Ea a răspuns, că eventual îi va fi mai ușor a prezenta *căderea tragică*.

* * *

Reuniunea maghiară de cântări a dat nu de mult o foarte reușită serată.

La această serată n'a fost însă nimenia din partea diecezei, deși se convenia să fie, ca cel puțin să ajungă în curat cu un nivel mai înalt de producțiune și pe la noi.

Se zice, că sub impresia celor povestite despre serată, corpul profesoral dela pedagogie s'a rugat de Consistor, ca să definitiveze cel puțin pe unul, ca în caz extrem unul cel puțin să poată lua parte.

Pentru ca petiția să fie rezolvată cât mai iute, s'a încredințat în mod extraordinar fostului referent școlar, care o dă gata cu siguranță până la *sfânta-așteaptă*.

* * *

Profesorul Holits la serata amințită a desemnat cu multă dibăcie caricaturi din Caransebeș.

Oare la câți le-a bătut inima?

* * *

Să zice, că părintele-vicar *Musta* visase, că a fost întărit, ceea-ce i-a comunicat cu sfioasă discreție și lui *Badescu*. — Cest din urmă i-ar fi zis: nu crede în visuri!

* * *

Bureți de creeri . . . ceva nou, dar le va afla ori-și-cine în *crestăturile* „Luptei“.

* * *

Doamna *Elena* — se zice — va scoate un Album cu fotografiile sale din diferite etăți.

Atragem atențiunea publicului asupra acestui Album în felul său, pentru că e o fotografie foarte interesantă și foarte caracteristică.

* * *

Dl Barbu s'a lăsat interwievat. Noi am fi curioși numai la aceea: după câte pahare?

NOUTĂȚI.

Știri personale. Octavian *Bordan*, primarul orașului s'a întors dela Budapesta în 14 l. c.

Comisiunea administrativă a comitatului Caraș-Severin s'a întrunit săptămâna aceasta sub presidența comitelui *C. Fialka*. Comisiunea la propunerea inspectorului reg. *Berecz Gyula* a votat unanim mulțămită protocolară dlui *Eug. Földi*, fost subinspector din prilejul, că a fost numit inspector în *Beiuș*.

A murit fostul inginer al orașului, dl *Südenhorst*.

Pedel la gimnaziu a fost numit *Arpad Jakab*.

Inspectoratul regesc se va desface în două pe teritorul comitatului nostru. Se va sistemiza adecă cu începutul anului școlar un inspectoriat în *Oravița*.

La **alegera de protopresbiter** în *Bistrița* mai multe voturi (30) a întrunit *G. Pletosu*.

Învățătorii și votul plural. Profesorii dela preparandiile din țară s'au întrunit zilele trecute la o consfătuire în Budapesta și au luat hotărâre să înainteze memorandum ministrului de interne, contelui *Andrássy*, în care să-l roage, ca la discuția de articole în dietă a proiectului de lege despre alegerile de deputați — să introducă modificarea, că și învățătorii au drept la trei voturi. Ministrul *Andrássy*, se zice, că nu ar fi străin de împlinirea acestei cereri.

În nrul 115 **dl Iorga** se rostește asupra noului episcop ales la Caransebeș, *Filaret Musta*. Nu ne dă mâna, nici inima, să împărțim aceste vederi. Drept specimen reproducem câteva părțile:

„Românii din dieceza Caransebeșului au un episcop, au și mai departe pe vicariul ultimelor timpuri ale lui *N. Popea*. Deci n'a venit un „străin“...; n'a venit un străin de lucrurile, stările și păcatele Caransebeșului...; n'a venit un „străin“ fără prietini și fără dușmani; fără amintiri ce împovărează și îndatoriri ce împedecă, fără vechi răspunderi, care scad dela început prestigiul“.

Făcând biografia noului arhieru acest „călugăr“ târziu, cu înaintare repede“ dl *Iorga* încheie:

„Un program nou la 67 ani, când ceialți s'au străcurat fără urmă, când vijelia cea mare și-a trecut peste creștet, acoperindu-te de același prav de pustiu ca și pe ceialți...!“

Și ori de te gândești la răspunderea ce trebuie să apese asupra sufletului noului episcop, ori la lipsa simțului acestei reproduceri, clătini din cap, și prevederi triste te împresoară. Căci Duhul sfânt nu cercetează ușor pe bătrânii uitați de dânsul când erau tineri“.

Serata reuniunii maghiare de cântări a avut în 12 l. c. succes complet. Inteligența orașului nostru, care în mare număr a luat parte, și-a petrecut în cea mai veselă dispoziție până 'n zori.

Corul condus de dl *Sochor* a executat fără greș cântările, storcând aplauze îndelungate.

Predarea celor două piese drăguțe teatrale a lăsat adâncă impresie. Multă rutină și deosebită dibăcie a dovedit prof. *Weigl*, al cărui debut a fost deja o garanță pentru buna reușită. Partneri abili a avut în dșoara *Wilh. Grosz* și *Col. Erős*.

Piesa lui *Gondinet E ceva greșală* a plăcut mult, predată de profesorii *Kis* și *Holits*. Bine s'a achitat de rolul avut dșoara *Grieszbach*.

Și-apoi mult haz, deosebit interes deșteptă în public cu scamatoriile sale profesorul *Holits*, cunoscut pentru iscusința sa. Caricaturile-i de desemn stoarseră mult răs și produsură multă voe bună.

Întreaga serată a aranjat-o cu multă pricepere și gust agiul președinte, dl jude *Mészáros*.

Reuniunea femeilor catolice sub președința dnei *Schwab* va aranja a doua zi de Crăciunul catolic o reprezentațiune cu un program bogat și variat. S'au luat toate măsurile necesare, ca petrecerea să îndestuliască pe fiecare.

După reprezentațiune urmează dans.

Mulțămită. În anul 1907 s'au ținut mai multe ședințe la casa orașului, în cari s'a discutat, cum s'ar putea face, ca dările, aruncurile comunale să se mai micșoreze. Ca un bun părinte cu această idee a pășit iubitul nostru primar, *Octavian Bordan*, care mai întâi orientându-se ne-a spus, că el așteaptă mult dela aceea, ca orașul să ia regaliile în regie proprie. A lucrat mult, fără preget, ca să se convingă despre aceasta.

Reprezentanța a primit propunerea binefăcătoare a iubitului nostru primar și s'au luat în regie proprie: ierbăritul, pășunirea vitelor străine, arenda târgului, vama de pod, accisul de pe băuturi și cărnuri etc.

Prin aceasta vrednicul nostru primar și-a luat mare grije asupra sa; dar ostenele sale și avură rodul dorit pentru oraș. Căci în 1907 s'a plătit din partea arândașilor pentru arenzi numai 43.825 cor., pe când în anul acesta numai până 'n luna lui Decembre s'au încasat 102.901 cor. 03 fil., prin ceace s'a ajutat foarte mult orașul.

Noi, orășenii, vecinic vom fi mulțămitori iubitului nostru primar pentru

buna chiverniseală a venitelor oraşului şi pentru marele interes părintesc, ce-l poartă pentru noi, orăşenii.

Mai mulți orășeni reprezentanți.

Crăciunul trupelor din Bosnia. În Viena s'a format un comitet de dame din cea mai înaltă societate, în scopul de a aduna bani și daruri pe sama soldaților noștri, cari vor petrece sărbătorile Crăciunului în Bosnia și Herțegovia, stând la pândă, ca inimicul să nu-și pună piciorul în aceste țărișoare anexate la monarhia noastră.

La noi prin orașe încă s'a pornit pretutindenea colecte pentru soldații din noile provincii.

Societatea agronomică și prima societate generală ungară de asigurare. Societatea agronomică din comitatul nostru pe această cale încunoștiințează pe cei interesați, că a primit dela Prima societate generală de asigurare asigurările pe viață, contra focului, grindinei etc., precum și aceea, că prin ea se pot procura tot felul de instrumente trebuincioase în economie.

O amovare senzațională. În Belgrad a produs mare senzație amovarea subită a subcolonelului Milutinovici, profesor la academia militară. Amovarea, se zice, a sta în legătură cu aceea declarație a lui Milutinovici, în senzul căreia un război purtat cu Austro-Ungaria, numai Serbia ar duce-o la pierdere.

Și din faptul acesta reiese, că situația în Belgrad o stăpânesc aderenții moștenitorului de tron și partidul războinic.

Dela poștă. Cu prilejul sărbătorilor de Crăciun și anul nou se trimit multe pachete și în urma neobservărilor prescrise de direcția poștelor, aceste pachete întârzie sau nu se pot de fel înmănua. Pentru a încunjuia acest lucru, poșta avizează publicul să nu trimită deosebite lucruri în acelaș pachet. Împachetarea să se facă în lăzi de lemn sau în alte lucruri solide. Dacă împachetarea se face în hârtie groasă, să fie legată cu sfoară fără noduri și la încrucișări să fie pecetluită cu pecet gravat. Adresa să fie bine scrisă și provăzută cu toate îndrumările de lipsă pentru adresați; asemenea să se scrie curat locul destinației, cu amintirea comitatului și poștei din urmă. Adresa să se scrie pe învăliș, iar dacă asta nu se poate, să se scrie pe o tablă de lemn sau hârtie tare. E de recomandat, ca adresa să se pună și în pachet, pentru asigurare când adresa s'ar pierde. De-asupra adresei e de recomandat să se scrie și adresa deplină a trimițătorului. Conținutul pachetelor să se scrie și pe pachet și pe foaia de expediție. Pe pachetele, cari conțin lucruri supuse dării de consum, să se scrie apriat câte kilograme sau litre fac.

Putere (viață). Precum plantelor de ploae, așa și trupul omenesc are lipsă de oareș-ceva, ce-l apără contra influințelor ex-

terioare, îi susține sănătatea și desvoaltă puterea. Fiecare cap familiar precaut în interesul sănătății lui proprii, a soției și a pruncilor lui ține neîntrerupt la dispoziție renumitul medicament de casă așa-numit: „*Erő-Sósorszesz*“ despre a cărui efect multilateral și uimitor testează mulțimea epistolelor de recunoștință. E de căpătat ori-și-unde în sticle cu 30, 40 bani, 1 și 2 coroane, mai consult e însă dacă se procură deodată 10 sticle, pe cari le trimite preparatorul „*Kosmos*“ Laborator, Győr după trimiterea anticipativă a sumei de 3 coroane sau și cu postcipațiune.

Ce e de făcut.

Dacă frunzărăm istoria, v'om afla, că soarta noastră a românilor de sub Coroana Stului Stefan a fost din cale afară strică și fără nici o bucurie. Dar de când ajunserăm sub stăpânirea Austriei și a Nemților pe lângă, că a fost tristă și fără bucurie, a mai devenit și rușinoasă, căci mai ales de atunci încoace eram totdeauna folosiți de niște scule proaste spre sugrumarea libertății altor neamuri, țări și popoare, fie acela chiar și de sânge latin, ca de exemplu contra Italiei și a Italianilor, unde unul strigă: „*mio mana*“ și celalalt: „*mâna mea*“, unul strigă: „*mio copo*“ și celalalt: „*capul meu*“: și frații nu să cunoșteau; iar foile Gușăților și până azi să mândresc de aceste vitejii, și numai mie renegatului mi-se face rău de ele: sau fie acelea neamuri, țări și popoare conlocuitoare cu noi, ca de exemplu contra Ungurilor și a țării ungurești. Și mai ales contra Ungurilor am fost folosiți de scule proaste, în decurs de secol, și chiar și atunci, când nu se mai pomenește în istoria lumii un alt popor, care să fie adus atâta jertfă de viață, de sânge, și avere, și încă din bună voia lor și neconștrâși de nimeni între apărarea acelor legi, prin cari ștergându-se toate drepturile și privilegiile nemțești, așa și jugul iobăgiei, ei ne făcură și pe noi de egali, și drept îndreptățiți în țara noastră. Și astfel jertfind totul spre a apăra legile liberale față de aceia, în favorul cărora erau făcute.

Ba ce e mai mult, că făcurăm chiar atunci cătră Împăratul, și cătră întreaga casă Austriacă un nebun jurământ, oferindu-ne lor de a le rămâne slugi fără sâmbrie; căci ce alta înseamnă aceea: de a le fi pururea cu credință, și dușmanilor lor dușmani, și prietenilor lor prieteni, precum sună jurământul alcătuit de Șaguna.

Așadar prin jurământul de pe Câmpul libertății a lui Șaguna ni-s'a închis viitorul, și ni-s'a luat nouă, românilor cale de dinainte pentru totdeauna de a mai putea alege — după împrejurări — și o altă cale pentru viitor, afară de aceea, de a fi noi și urmașii noștri pe veci slugi fără sâmbrie Împăratului și Augustei case austriace; iar aceia, cărora jurăm, ne țin acum în jâb cu toată a noastră

succrescintă: fiindcă obligământul e întărit cu pecetea jurământului: iar jurământul e făcut pe de-a pururea.

Ce e dar de făcut?

Aceea, că din punctul de vedere al viitorimei noastre, față de care răspunzători suntem, ca să nu o lăsăm și noi de slugă fără sâmbrie, ba chiar și din punctul de vedere al României, pe care eo ipso o tragem după noi, de a fi și ea slugă fără sâmbrie, și pot zice, că și din punctul de vedere al întregii ginți latine, cu care stăm în legătură de sânge, și astfel din toate acestea puncte de vedere, cari înruinează asupra tuturor celor atinși, dovedindu-se politica noastră de compromițătoare pentru neam și pentru țară, vin și eu și zic: ca să se țină o adunare mare românească. Aduug însă din capul locului, că nu în scopul de a se face manifestări și demonstrațiuni, ci simplaminte numai în scopul de a merge o deputațiune la Împăratul la Viena spre a-l ruga prea grațios, ca să se îndure, să ne deslege de sub jurământul părinților atât în numele Său, cât și al Augustei case Austriace, căci părinții noștri și așa și-or satisfăcut marsch-rutei lor din jurământ pe deplin deoparte, precum asta îi e cunoscut și lui; iar de altă parte numai Împăratul ne poate mântui de sub jurământul de slugi fără sâmbrie.

Căci fără dezlegare nu-i mântuire, și câtă vreme suntem legați, rămânem și noi și copiii noștri ca o coardă discordantă în în concertul popoarelor țării noastre, cari — cu suflet slobod — toate se pot alipi la sânul Ungariei, și regelui, fără să fie călcătoare de jurământ, afară de noi.

Dar sunt de părerea de a se țineă adunarea și pentru aceea, că noi numai după deslegarea de sub jurământul de pe Câmpul libertății ne putem lăsa de politica împărătească, și a o schimba în politică cu sufletul împăcat și slobod, ceea ce e lucru de căpetenie, și pe lângă care chestiune de suflet împăcat și slobod, toate celelalte chestiuni, cu cari ne turbură și ne fură mințile presa imperialistă, sunt tot atâte chestiuni de a doua mână.

Noi slugi fără sâmbrie nu mai putem fi. Și nici sperjuri de bună voie nu vrem a fi; dar mai ales nu voim a-i lăsa legați sub jurământul împărătesc de slugi fără sâmbrie pe copiii și nepoții noștri, și de aceea calea indicată aci cu atât mai tare ni-se impune, cu cât azi și eu, scriitorul articolului — am devenit la convingerea, că după un alt Kossuth Lajos, care să ne mai deslege de sub jurământul lui Șaguna, precum ne deslegase el odată la Dobrițin, înzadar aștept.

Să ne ferim de Austria și promisiunile nemțești și de imperialistii, cari ne subsapă viitorul neamului, care se poate făuri numai în o Ungarie neatârnată și liberă.

Bozgan Florea.

ILUMINAȚIE ELECTRICĂ CU STABILIMENT

pentru castele, edificii economice, fabrici, otele după propriul sistem.

Se poate combina cu apeduct și mașini agronomice.

Indrumări și pro-
specte dă

SINGER F. și R.

an^treprisă de inginerie
și electrotehnică

Budapest, V. Kálmán-utca 15.

Multe referințe de primul rang.

TELEFON
63—01.

In comuna Buzeu

(ROMÂNIA)

se află spre vânzare 573□ metri, loc
din parcela la Nr. 5. Bulevardul Vii-
torului.

Informațiuni mai aproape de administra-
ția acestui ziar.

Casa din Strada Timișorii
Nr. 900 constatătoare
din 3 chilii și toate
celelalte edificii apar-
ținătoare să vinde din mână liberă sub
condițiuni favorabile.

Informațiuni mai aproape de ad-
ministrațiunea ziarului „Severinul“.

TIPOGRAFIA

LUI

Josif Jacobovits,

: : CARANSEBEȘ, edificiul LICHTNECKERT : :
aranjată după stilul cel mai nou, primește spre efeptuire totfelul de
tipărituri bătătoare în arta tipografică precum :

Bilete de vizită, plicuri, anun-
țuri de fidanțare și căsătorie
învitări pentru petreceri și
baluri, anunțuri funebreale,
Opuri și Broșuri, Reviste,
Registre, Tabele pentru ofi-
ciile notariale, comunale și
cercuale, tipărituri petru can-
celariile advocațiale, precum
și a tuturor institutelor de

credit și păstrare, Prețuri
curente, Cataloguri, Placate,
și foi volante. Tipărituri în
mai multe colori. Mare asor-
timent în hârtie pentru can-
celarii, cartoane pentru bilete
de vizită, fidanțare și căsă-
torie, casete foarte elegante
cu hârtie de scris în dife-
: : : : rite colori. : : : :

Comandele se efeptuesc repede și cu acuratețã.

: Prețuri foarte eftine și moderate. :

De bună seamă

== cetește acest bun sfat! ==

Vestea bună ajunge departe. Această zicală se potrivește și la „Erő-Sósorszesz“, a cărui faimă a ajuns și la noi; de aceea vom spune, de ce e atât de iubit acesta.

„Erősorszesz“
ca păstrătorul vieții!

Fie cineva însurat, fie fără nevestă, e foarte bine, ca să aibă la casă un leac, cu care să-și ajute, îndeosebi dacă-s copii la casă, dacă are vr'unul durere de cap, or de stomah. In fiecă familie sunt de aceia, cari nu pot dormi, or sunt nervoși, au reumă, îi doare spinarea, sau se simte slab, or amețește? In astfel de cazuri folosește „Erősorszesz“, care nu numai întărește mușchii, ci dacă se ține cinevã de îndrumările date face servicii, cari nu se pot plăti cu bani.

Tinerii de multe-ori cad jos de muncã, după care vine boala. De aceea e bine, ca celce lucrã mult dimineața și seara să-și frece membrele, peptul, capul cu „Erősorszesz“ și puterile i se inoesc dublu.



„Erősorszesz“
ca medicină întăritoare la cap.

Cunoști pe cinevã, care a folosit „Erősorszesz“? Oamenii bătrâni întineresc.

Văzuta-i om sgribuind de frig. Nu ar tremura, dacă și-ar freca cu amintita medicină. Nu numai frigul, ci și căldură, asudarea o împedecã.

La câți oameni nu le pute gura? Dacă însă și-ar clăti gura în fiecă dimineață și seară cu apă amestecată cu „Erősorszesz“, gura capătă miros plăcut, dinții nu se scoburesc, nu capătă omul dureri de stomah.

Și frumusețea părului o susține amintitul medicament. Impedecã căderea părului și încărunțirea de cu vreme.

„Erősorszesz“ se poate căpăta pretutindenii, dar la cel adevărat pe sticlă e figura unui bărbat.

Se preparează numai în laboratorul
chemic al lui

„KOSMOS“ din GYÖR,

de unde se trimite ori unde cu
rambursă, ori dacă

se plătește înainte 30 fil., 40 fil., 1 și 2 cor. pentru o sticlă. — 10 sticle mici fac 3 cor.

Mersul Trenurilor

Din Caransebeș la Lugoj pleacă:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Miercuri și
Duminică la 6 oare 2 min. p. m.

Trenul accelerat: la 5 oare 28 min. dim. și
11 oare 21 min. a. m.

Trenul personal: la 3 oare 55 m. dim., 9 oare 42
min. a. m. și 4 oare 59 m. p. m.
și seara la 6 ore 15 m.

Din Lugoj la Caransebeș sosește:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Joia și Du-
minica la 6 oare 33 m. dim.

Trenul accelerat: la 4 oare 53 min. p. m.
și 10 oare 33 minute seara.

Trenul de persoane: la 8 oare 48 min. dim.
la 10 oare 42 m. a. m., la 5 oare
57 m. p. m. și la 9 oare 56 m.
seara.

Din Caransebeș la Orsova pleacă:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Joia și Du-
minica la 6 oare 33 m. dim.

Trenul accelerat: la 4 oare 53 m. p. m. și
la 10 oare 33 m. seara.

Trenul de persoane la 10 oare 42 m. a. m.
și 5 oare 57 m. p. m.

Din Orsova la Caransebeș sosește:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Miercuri și
Duminica la 6 oare 2 m. p. m.

Trenul accelerat: la 5 oare 28 m. dim. și
la 11 oare 21 m. a. m.

Trenul de persoane: la 9 oare 42 m. a. m.
și la 4 oare 59 m. p. m.

„MEHADIA“

Casă de păstrare pe acții în Mehadia.

Acoardă împrumuturi hipotecare replăti-
bile în 10, 15, 20 ani în rate semestrale;
împrumuturi cambiale cu acoperire hipote-
cară, escontează cambii cu 3, eventual cu
2 subscrieri, pe timp de 3 până la 6 luni,
acoardă împrumuturi (anticipatiuni) pe ama-
nete și pe efecte. Primește

depuneri spre fructificare

pentru cari solvește 6% interese. Interesele
neridicate se adaugă în 6 luni, anume la
1 Ianuarie și 1 Iulie a fie-cărui an la ca-
pital și se fructifică mai departe. Darea
pentru interesele de depuneri o solvește
institutul. Depuneri se pot face și prin poștă,
având a se indica adresa exactă a de-
ponentului. Rezolvarea urmează cu întoar-
cerea poștei. Abziceri și ridicări încă se pot
face prin poștă.

Direcțiunea.

BAZARUL „LA COROANA“

Kohn & Zweig

CARANSEBES

Recomandă prăvălia lor bine
asortată în mode, manufacturi
și mărfuri curente.

Noutăți de sezon se pot cumpăra totdeauna.

BAZARUL „LA COROANA“

Serviciu prompt și prețuri solide

R. GRAU și FIUL CARANSEBES

Telefon 47.

păpucar.

Telefon 47.

Cel mai mare magazin de ghete pentru
dame, domni și copii.

Singurul vânzător a renumitelor fabricate:

„Cobrak“,
„Danubia“ și „Chasalla“

precum și a ghetelor curat americane.

Galocini curat de Petersburg marca „Triunghiu“.

Face ghete fine și moderne după măsură.

Lucrătoare arangiată de a lucra cu mașini.

Reparează prompt și efin.



TOMA FINZ

Măstru lemnar, întreprinzător de zidiri și negustor de lemne în Caransebeș.

Recomand M. On. Public din Caransebeș și jur bine asortatul meu

Deposit de lemne de clădit

de brad, de molin, de gorun și de teiu, de blane de latezi, de trepte, de scânduri
de molin ghiluite și ghinuite (gefalt) pentru padimente, toate deplin uscate, mai
departe **Cement de Portland**, carton asfaltat pentru acoperiș, pături de izolare,
penru a depărta umezeala pereților, cătrană (boază) și carbolineu cu

PRETURILE MAI MODERATE

Comandele se efeptuesc prompt și în modul cel mai conștiințios și se espediează
în toate stațiunile căilor ferate.

Intreprind clădiri noi: Case de locuit, clădiri de școală, de biserici și de
poduri, fac padimente de terrase în biserici și primesc tot felul de renovări la
edificii vechi, fac acoperișuri de carton asfaltat în calitate excelentă și pe acoperi-
șuri vechi de șindilă, acoperișuri bine probate.

ANUNCIURI se primesc în toate zilele cu prețurile cele mai
moderate la administrația foii noastre.

S'a tipărit cu farbă dela firma KURZWEIL JÁNOS și SOȚII, fabricant de farbe BUDAPESTA, în tipografia JOSEF JACOBVITS, CARANSEBES.